

Przedmiot sprawy

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji EPSO z dnia 14 grudnia 2006 r. o niezwróceniu się do skarżącego o wypełnienie aplikacji celem możliwego dopuszczenia do udziału w konkursie oraz wniosek o naprawienie w ten sposób poniesionej szkody

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.
- 2) Każda ze stron pokryje własne koszty.

Skarga wniesiona w dniu 8 października 2007 r. — Tomas przeciwko Parlamentowi

(Sprawa F-116/07)

(2008/C 64/107)

Język postępowania: litewski

Strony

Strona skarżąca: Stanislovas Tomas (Kerkrade, Niderlandy) (przedstawiciel: M. Michalauskas, adwokat)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego o zwolnieniu skarżącego, w zakresie, w jakim jej nieważność nie została stwierdzona przez decyzję oddalającą zażalenie, bądź stwierdzenie nieważności decyzji oddalającej zażalenie, w zakresie, w jakim nie stwierdziła ona nieważności decyzji o zwolnieniu;
- zasądzenie od strony pozwanej na rzecz skarżącego kwoty 125 000 EUR tytułem zadośćuczynienia i odszkodowania za krzywdy i szkody doznane przez skarżącego;
- obciążenie Parlamentu kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący domaga się po pierwsze stwierdzenia nieważności decyzji, w której organ powołujący zdecydował o jego zwolnieniu i po drugie zadośćuczynienia oraz odszkodowania. W

uzasadnieniu skargi skarżący powołuje się na nadużycie kompetencji przez organ powołujący, naruszenie rozlicznych przepisów regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich, jak również naruszenie art. 19 europejskiego kodeksu dobrej administracji, naruszenie zasad poszanowania prawa do obrony i dobrej administracji oraz naruszenia obowiązku staranności przez Parlament.

Skarga wniesiona w dniu 25 października 2007 r. — Marcuccio przeciwko Komisji

(Sprawa F-122/07)

(2008/C 64/108)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: G. Cipressa, avvocato)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności memorandum RELEX.K.4 D(2006) 522434 z dnia 30 listopada 2006 r.;
- stwierdzenie nieważności memorandum D(2007) 502458 z dnia 15 lutego 2007 r.;
- stwierdzenie nieważności decyzji zamykającej dochodzenie w sprawie incydentu z dnia 6 września 2001 r., kiedy to skarżący prosił o pomoc służbę ochrony przedstawicielstwa Komisji Europejskiej w Angoli w zmianie opony w samochodzie;
- stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej, w jakikolwiek sposób sformułowanej, o oddaleniu wniosku z dnia 1 września 2006 r., który skarżący przesłał organowi powołującemu;
- stwierdzenie nieważności, o ile to konieczne, memorandum ADMIN. B.2./MB/nb. D (07) 16072 z dnia 16 lipca 2007 r.
- stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej, w jakikolwiek sposób sformułowanej, o oddaleniu skargi z dnia 26 marca 2007 r., którą skarżący przesłał organowi powołującemu;

- nakazanie pozwanej przeprowadzenie dochodzenia dla ustalenia okoliczności wydarzeń z dnia 5 maja 2003 r. kiedy kierownik administracyjny ad interim przedstawicielstwa WE w Angoli prowadził samochód skarżącego z parkingu przed jego mieszkaniem do miejsca położonego około 4 kilometry dalej, wypadków z dnia 6 września 2001 r. oraz czy jest jakikolwiek związek między tymi zdarzeniami oraz powiadomienie niezwłocznie skarżącego o wynikach dochodzenia, wywieszenie w odpowiedniej ilości widocznych miejsc ogłoszeń zawierających w skróconej formie wyniki dochodzenia i zapewnienie dostępu do tych wyników; tytułem roszczenia alternatywnego zasądzenie od pozwanego na rzecz skarżącego tytułem zadośćuczynienia za krzywdę wynikającą z decyzji oddalającej wniosek z dnia 1 września 2006 r. kwoty 100 000 EUR lub innej kwoty, wyższej lub niższej w zależności od uznania Sądu oraz w odniesieniu do krzywdy, która nastąpi po dniu złożenia niniejszej skargi kwoty 20 EUR lub kwoty wyższej lub niższej w zależności od uznania Sądu za każdy dzień od dnia następującego po wniesieniu niniejszej skargi do dnia, w którym po zakończeniu dochodzenia, skarżący zostanie powiadomiony a wyniki w należyty sposób upublicznione;
- zasądzenie od pozwanej na rzecz skarżącego tytułem zadośćuczynienia za krzywdę wynikającą z odmowy przesłania mu włoskiego tłumaczenia memorandum z dnia 30 listopada 2006 r. kwoty 20 000 EUR lub innej kwoty, którą Sąd uzna za właściwą oraz w odniesieniu do krzywdy, która nastąpi po dniu złożenia niniejszej skargi, kwoty 2 EUR lub innej kwoty, którą Sąd uzna za właściwą za każdy dzień od dnia następującego po wniesieniu niniejszej skargi do dnia, w którym podjęte zostaną wszelkie środki zmierzające do stwierdzenia nieważności odmowy;
- zasądzenie od pozwanego na rzecz skarżącego tytułem zadośćuczynienia za krzywdę — zarówno już wyrządzoną jak i tę, która wyrządzona zostanie w przyszłości — wynikającą z decyzji o zamknięciu dochodzenia, jeżeli chodzi o wyrządzoną już krzywdę, kwoty 20 000 EUR lub innej kwoty, którą Sąd uzna za właściwą, której wypłata winna nastąpić niezwłocznie po wydaniu w niniejszej sprawie wyroku, a w odniesieniu do krzywdy, która nastąpi po dniu złożenia skargi w niniejszej sprawie kwoty 25 EUR, lub innej kwoty, którą Sąd uzna za właściwą, za każdy dzień od dnia następującego po wniesieniu niniejszej skargi do dnia, w którym podjęte zostaną wszelkie środki zmierzające do stwierdzenia nieważności decyzji o zamknięciu dochodzenia;
- potwierdzenie sprzeczności z prawem tego, że przynajmniej do dnia, w którym otrzymał on memorandum z dnia 30 listopada 2006 r. skarżącego nie powiadomiono o decyzji o zamknięciu dochodzenia;
- stwierdzenie niezgodności z prawem braku powiadomienia skarżącego, że dochodzenie zostało zamknięte;
- zasądzenie od pozwanego na rzecz skarżącego tytułem zadośćuczynienia za krzywdę wyrządzoną w związku z brakiem zawiadomienia go o zamknięciu dochodzenia

kwoty 50 000 EUR lub innej kwoty, którą Sąd uzna za właściwą,

- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swej skargi skarżący podnosi trzy zarzuty: 1) absolutny brak uzasadnienia, wynikający między innymi z braku logiki, niespójności, braku racjonalności, bezładu, braku dobrej wiary, braku lub nieprawidłowości dochodzenia; 2) poważne i oczywiste naruszenie prawa 3) naruszenie obowiązku starannego działania i dobrej administracji.

Skarga wniesiona w dniu 3 grudnia 2007 r. — Adjemian i in. przeciwko Komisji

(Sprawa F-134/07)

(2008/C 64/109)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Vahan Adjemian i in. (Angera, Włochy) (przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i E. Marchal, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji, po pierwsze odmawiających przedłużenia zatrudnienia skarżących w charakterze pracowników kontraktowych na czas określony bądź nieokreślony i po drugie określających warunki ich zatrudnienia. W uzasadnieniu skarg skarżący podnoszą naruszenie zasady stabilności stosunku zatrudnienia i w szczególności niezgodność z prawem art. 88 WZIPW w zakresie, w jakim ogranicza on czas trwania umów z pracownikami kontraktowymi.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności sukcesywnych decyzji Komisji, w szczególności decyzji z dnia 28 kwietnia 2004 r., dotyczących maksymalnego okresu zatrudnienia personelu niestałego w jej służbach;
- stwierdzenie nieważności art. 88 WZIPW w zakresie, w jakim ogranicza on czas trwania umów z pracownikami kontraktowymi;